

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 6CoP/46/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3619201264
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 02. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Stanislava Kollárová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2021:3619201264.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu P. X. O. a sudcov U. G. Y. a P. P. Y. vo veci vo veci určenia otcovstva T. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom X. XXXX/X, F., k mal. T. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, zastúpenému kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Partizánske, dieťa matky Q. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. XXX, zastúpenej JUDr. Dašou Taschovou, advokátkou so sídlom M. Hodžu 14/1, Prievidza, a o úprave rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu, o odvolaní otca a o odvolaní matky proti rozsudku Okresného súdu Partizánske č. k. 2Pc/26/2019 - 188 zo dňa 05. augusta 2020 takto

rozhodol:

- I. Napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie vo výrokoch I., II., V. a VI. p o t v r d z u j e.
- II. Rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti vo výroku III. o určení výživného na maloletého T. M., nar. XX.XX.XXXX, a vo výroku IV. o zročnom výživnom r u š í a vec mu v týchto častiach v r a c i a na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.
- III. Žiaden z účastníkov n e m á nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. určil, že T. C., nar. XX.XX.XXXX v F., je otcom maloletého dieťaťa T. M., nar. XX.XX.XXXX v F., z matky Q. M., nar. XX.XX.XXXX v F., ktorého dieťaťa narodenie je zapísané v knihe narodení Matričného úradu Partizánske, vo zväzku 52, ročník 2019, na strane 70, pod poradovým číslom 354. Výrokom II. súd zveril maloletého T. do osobnej starostlivosti matky a rozhodol, že obaja rodičia budú maloleté dieťa zastupovať a spravovať jeho majetok. Výrokom III. zaviazal otca s účinnosťou od 16.07.2019 prispievať na výživu maloletého sumou 150,- eur mesačne vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky maloletého. Výrokom IV. zaviazal otca maloletého zaplatiť zročné výživné za obdobie od 16.07.2019 do 31.08.2020 vo výške 2 025,- eur k rukám matky maloletého v desiatich pravidelných mesačných splátkach splatných spolu s bežným výživným, pričom prvých deväť splátok súd určil vo výške 200,- eur a desiatu vo výške 225,- eur. Tiež rozhodol, že riadnym nezaplatením čo i len jednej splátky sa stáva splatným celý dlh. Výrokom V. súd prvej inštancie rozhodol, že styk otca s maloletým neupravuje a výrokom VI. zaviazal otca maloletého zaplatiť do troch dní na účet súdu trovy konania štátu vo výške 211,36 eur. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že matka maloletého sa domáhala určenia otcovstva k maloletému. Z vykonaného dokazovania súd zistil, že narodenie maloletého T., nar. XX.XX.XXXX, je evidované v knihe narodení Matričného úradu Partizánske, vo zväzku 52, ročník 2019, na strane 70, pod poradovým číslom 354, otec dieťaťa nie je v rodnom liste uvedený a matkou dieťaťa je Q. M.. Zo znaleckého posudku znalkyne Mgr. Zuzany Holešovej, PhD., č. 6/2020 z 23.03.2020 vplyva, že použitá metóda vychádza z analýzy DNA a vzhľadom na hodnotu pravdepodobnosti otcovstva 99,999999404 i hodnotu kombinovaného indexu paternity možno otcovstvo označeného muža T. C. pokladať prakticky za dokázané. Podľa správy o šetrení

pomerov v rodine Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Partizánske z 18.11.2019 a ostatných listín bola matka v čase podania správy na materskej dovolenke, poberala príspevok v materstve vo výške 600,- eur mesačne, s maloletým bývala v 6-izbovom rodinnom dome svojich rodičov, ktorým na bývanie prispievala sumou 100,- eur mesačne a splácala pôžičku v sume 80,- eur mesačne. Maloletému platila poistenie v sume 26,50 eur, kupovala náhradu materského mlieka v sume 100,- eur mesačne, plienky v sume 50,- eur mesačne, kozmetiku v sume 20,- eur. Maloletý mal v domácnosti matky vytvorené podmienky pre svoj rozvoj, rast a napĺňanie jeho potrieb. Označený otec bol v čase podanej správy nezamestnaný, neevidovaný ako uchádzač o zamestnanie, býval v 3 - izbovom dome, ktorého je spolu so sestrou spoluvlastníkom. V dome bývajú aj jeho rodičia. V dome platí poplatok za elektrickú energiu 40,- eur mesačne, plyn + RTVS v sume 104,- eur mesačne a internet v sume 19,- eur mesačne. Podľa jeho vyjadrenia mu na poplatky občasne prispeje sestra, rodičia sa na nákladoch nepodieľajú. Navrhol určiť výživné vo výške 140,- eur až 150,- eur mesačne. Na pojednávaní uviedol, že v tom čase tak navrhol pre prísľub zamestnania, ktorý však nebol dodržaný, lebo pobočka zahraničnej spoločnosti, kam mal nastúpiť, napokon nebola otvorená. Podľa potvrdenia o príjme zamestnávateľa Slovenský technický a medicínsky znalecký ústav, s.r.o. so sídlom Sad SNP 669/6, 010 01 Žilina, bola čistá mzda označeného otca v uvedenej spoločnosti za mesiac apríl 2020 a máj 2020 vo výške 251,14 eur mesačne. Z výpisu z obchodného registra vyplýva, že jediným spoločníkom je O. I. a jediným konateľom G.. Q. I., obaja bytom na totožnej adrese. Spoločnosť má viac než dvadsať predmetov činnosti. Podľa správy ÚPSVaR Partizánske zo 14.11.2019 označený otec dieťaťa nebol v evidencii uchádzačov o zamestnanie. Podľa lustrácie v Sociálnej poisťovni bol označený otec dieťaťa zamestnaný krátkodobo ako zamestnanec od 12.06.2017 do 16.06.2017, potom až od 01.07.2019 do 29.07.2019 (vymeriavací základ 575,53 eur), od 05.08.2019 do 21.08.2019, od 02.09.2019 do 11.10.2019 (vymeriavací základ pre mesiac 09/2019 vo výške 1 198,06 eur), od 16.03.2020 je evidovaný ako zamestnanec Slovenského technického a medicínskeho znaleckého ústavu, s.r.o. (vymeriavací základ za mesiace 04/2020 až 06/2020 mal 290,- eur) a tiež Slovenského ústavu výstavby a rozvoja bývania, s.r.o. (vymeriavací základ za mesiac 06/2020 mal 46,14 eur). Podľa výpisu z obchodného registra označený otec dieťaťa je jediným spoločníkom a konateľom spoločnosti Slovenský ústav výstavby a rozvoja bývania, s.r.o., s rovnakým sídlom ako uvedená spoločnosť Slovenský technický a medicínsky znalecký ústav, s.r.o. Do 03.07.2020 bol spoločníkom aj G.. Q. I. a výška vkladu spoločníka je u označeného otca uvedená suma 5000,- eur, ktorá je splatená. Spoločnosť vznikla 13.03.2020. Matka dieťaťa uviedla, že býva u rodičov, prispieva im na stravu a bývanie 100,- eur mesačne, matka varí a ona sa u nej stravuje, keď nie je v práci, inak si hradí náklady na stravu sama. Do marca 2020 splácala úver z dôvodu úhrady nákladov na estetickú operáciu. Úverovo zaťažená nie je. Syn býva dosť často chorý a to je aj dôvod prečo mu podáva Colostrum na podporu imunity a nemusí tak brať antibiotiká. Lekárom však nemá predpísanú nijakú liečbu. Synovi platí úrazové poistenie spojené so životným poistením vo výške cca 27,- eur mesačne. Otec dieťaťa si vyživovaciu povinnosť k synovi neplní a od narodenia dieťaťa neprispel žiadnou sumou na dieťa a ani na výbavu. S dieťaťom sa nestretol, nikdy nemal o to záujem. S otcom dieťaťa nie je v kontakte. Matka mu v kontakte nebráni, pokiaľ by sa o dieťa zaujímal. Bývajú od seba cca 4 km. Rodičia jej pomáhajú so starostlivosťou o dieťa, cez víkend je so synom stará matka dieťaťa. Obidvaja rodičia matky sú zamestnaní. Matka si z dôvodu starostlivosti o dieťa, keďže má zmeny nepravidelne, zabezpečila opatrovanie dieťaťa. Ide o opatrovanie cca 3 krát do týždňa na 10-11 hodín. Ide o sestrenicu matky, ktorá dieťa opatruje. Matka jej prispieva sumou 400,- eur mesačne na opatrovanie. Sesternica je nezamestnaná a stará sa takto len o jej syna. Označený otec dieťaťa na pojednávaní uviedol, že býva v rodinnom dome spolu so svojimi rodičmi. Jeho sestra, ktorá je spoluvlastníčkou, je na rodičovskej dovolenke, má dieťa vo veku vyše roka, žije v Nitre, k nim chodí na víkendy. Rodičia sú nezamestnaní, nie sú evidovaní ako uchádzači o zamestnanie. Na chod domácnosti prispieva jeho sestra, no nevedel uviesť akou sumou. Rodičia na bývanie neprispievajú. On so sestrou im prispieva na stravu. Na bývanie vynakladá sumu cca 140,- eur, sestra aktuálne neprispieva. Tieto úhrady rieši z pôžičky od sestry, ktorú mu poukázala pred dvoma rokmi a priebežne ju spláca. Pôžička od sestry bola cca 2000,- eur. Takto vynakladá prostriedky na bývanie a pomoc svojim rodičom cca 2 roky. V marci 2020 založil s.r.o., kde je momentálne jediný spoločník. Spoločnosť sa zaoberá, resp. predmetom podnikania je stavebníctvo. Od založenia však nevykazovala žiadnu činnosť a nemala žiadne zákazky. Ide o Slovenský ústav výstavby a rozvoja bývania. Ide o registrovaný sociálny podnik. Sumu vkladu 2 500,- eur mu požičal Q. I., ktorý spoločnosť opustil zo zdravotných dôvodov s tým, že pokiaľ sa spoločnosť rozbehne, bude mu ich musieť vrátiť. Zo svojich prostriedkov platil len nejaké kolký. Základný vklad neplatil. Pre spoločnosť Slovenský technický a medicínsky znalecký ústav pracuje ako technik, upravuje zmluvy, robí ich korektúru, formátovanie, odpracuje 3-5 hodín denne individuálne počas pracovného týždňa. Nevie uviesť, koľko dostal mzdu v mesiacoch jún a júl 2020. Vyplácaný je

v hotovosti. Má ešte zamestnanie vo svojej spoločnosti. Vo svojej spoločnosti nemá žiadny príjem. V spoločnosti, ktorú založil, je zároveň zamestnanom, má tam určený príjem 145,- eur, ktoré si aj vyplatil z ďalšej pôžičky. O zamestnanie sa za posledné roky uchádzal, mal záujem o prácu v administratíve, ale nezamestnali ho. Nebol evidovaný ako uchádzač o zamestnanie. Mal nezhubný nádor na sánke v roku 2008, operovaný bol v roku 2008. Následky sú z toho dodnes, trpne mu polka tváre. Má aj nález na stehne, no nie je ešte diagnostikovaný. Má problémy so sústredením sa, má migrény. Snaží sa objednať k neurológovi, navštevuje stomatochirurgickú ambulanciu, na vyšetrení bol cca 3 týždne dozadu, minulý rok nebol ani raz. Motorové vozidlo nevlastní, vodičské oprávnenie má. Vyštudoval vysokú školu v Banskej Bystrici zameranie marketing a bankovníctvo. Ukončil štúdium v roku 2016. Študoval diaľkovo. Na štúdium mu prispievala stará matka. K požičiavaniu luxusných aut z požičovne uviedol, že si ich požičiava jeho sestra, on ich chodí len zobrať. Bolo to niekedy minulý rok a išlo o Mercedes triedy A. Bol ho aj vrátiť. Priateľ jeho sestry je zamestnaný ako prekladateľ, chodí pracovať do Nemecka. Sestra mala požičaných viacej áut. Sestra momentálne nevlastní žiadne auto. Matka dieťaťa k tomu uviedla, že za dobu spolužitia cca 6 mesiacov si takto chodil do spoločnosti Mercedes pre auto otec dieťaťa, vozili sa na ňom oni po Partizánskom a aj jeho rodičia, bývalo to zakaždým iné auto. Dokonca aj jeho aktuálna priateľka dáva na sociálne siete fotografie s Mercedesom v ich garáži. Matka nemala vedomosť o zamestnaní označeného otca dieťaťa, mal vždy hotovosť, striedavo platil účty v reštauráciách a pokiaľ vie, takto je to aj teraz. Označený otec uviedol, že nie je pravdou, že by čokoľvek platil s výnimkou nejakej kávy a to isté je aj v súčasnosti. Snažil sa nájsť si zamestnanie a rozbehnúť firmu. Dňa 13.03.2020 sa vrátil z 5-dňovej pracovnej cesty do Gambie, kde sa zakladá Slovensko-africká obchodná komora, bol tam s pánom I.kom, ktorý hradil cestu. Predtým bol len cca 3 roky dozadu v Taliansku na dovolenke, ktorú financovala jeho sestra. Odvody za svoju obchodnú spoločnosť platil z pôžičky, čo mal od pána I., ktorý uhradil náklady na založenie spoločnosti. Aby spoločnosť nestratila štatút sociálneho podniku, musela mať aspoň jedného zamestnanca, ktorým je on sám. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie právne odôvodnil podľa § 24 ods. 1, ods. 4, § 25 ods. 1 a 2, § 36 ods. 1, § 62 ods. 1 až 6, § 65 ods. 1 a 2, § 75 ods. 1, § 94 ods. 1 a 2 Zákona o rodine. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že zo znaleckého dokazovania bez pochybností vyplynulo, že otcom dieťaťa je označený otec, ktorý od počiatku ani nepopieral, že by mal s matkou dieťaťa nechránený pohlavný styk v rozhodnom období. Preto súd rozhodol o určení otcovstva k maloletému T.. Pretože konanie o určení otcovstva je zo zákona spojené s konaním o úprave výkonu rodičovských práv a povinností a o výžive maloletého, súd prvej inštancie následne rozhodoval o tomto predmete konania. Bolo preukázané, že dieťa je v starostlivosti matky od narodenia, otec s takýmto modelom starostlivosti súhlasí, o dieťa sa v podstate nezaujímal, ani naň neprispel, otcovstvo popieral až do výsledkov znaleckého dokazovania. Zverenie dieťaťa do osobnej starostlivosti matke je v záujme dieťaťa a odzrkadľuje aj reálny stav. Pokiaľ ide o úpravu styku otca s dieťaťom, tu súd tiež akceptoval zhodu rodičov v tom, že styk upravovať netreba, nik úpravu nenavrhol. Pokiaľ bude otec o dieťa prejavovať záujem, ale matka mu bude bezdôvodne brániť v styku s dieťaťom, tak možno styk kedykoľvek neskôr na návrh upraviť. Takto ale zatiaľ kontakty otca s dieťaťom možno ponechať na vôli rodičov a neupravovať súdnym rozhodnutím. Je na otcovi dieťaťa, či bude javiť záujem o svoje dieťa. Zastupovanie dieťaťa a spravovanie jeho majetku je nedotknuté, nie je dôvod otca zatiaľ obmedzovať v tomto práve vo vzťahu k dieťaťu. Pri rozhodovaní o výške vyživovacej povinnosti súd skúmal schopnosti a možnosti rodičov prispievať na výživu dieťaťa a oprávnené výdavky na dieťa. U obidvoch rodičov ide o jedinú vyživovaciu povinnosť. Matka z ekonomických dôvodov opäť nastúpila do práce, pričom využíva pomoc opatrovníčky, čo je jej sesternica, ktorej však za túto službu platí 400,- eur mesačne. Dieťa je ešte plienkované, nie je kojené, matka dieťaťu stravu kupuje. Hoci otec dieťaťa uviedol, že je schopný platiť na výživu dieťaťa len 60,- eur až 70,- eur mesačne, pretože nemá dostatočný príjem, súd prvej inštancie dospel k záveru, že je objektívne schopný dosiahnuť príjem zodpovedajúci priemernej mzde v hospodárstve a na základe toho určil výživné. Tu je potrebné uviesť, že spôsob zabezpečovania obživy otca dieťaťa sa nejaví byť nie len aktuálne, ale dlhodobo štandardný - pokiaľ sa za štandard má považovať zamestnanie na aspoň v mesiacoch trvajúci pracovný pomer na plný pracovný úväzok a tomu zodpovedajúci príjem, či podnikanie, ktoré je už z hľadiska definície uvedenej v Obchodnom zákonníku dlhodobou činnosťou za účelom dosiahnutia zisku. Rovnako pomerne neštandardne vykreslil svoje majetkové pomery pokiaľ ide o príjmy, výdavky a ich vplyv na svoju životnú úroveň, najmä pokiaľ štandardom má byť, že pokiaľ výdavky prevyšujú príjmy, tak by výsledkom mal byť dlh a pokles životnej úrovne. Akékoľvek nezrovnalosti odôvodňoval zatiaľ nesplatenými a nevymáhanými pôžičkami, ktoré mu boli poskytnuté, či dotovaním svojim či domácnosti jeho sestrou a podnikania jeho obchodným partnerom. Toto nijako nepreukázal a súd nepovažuje ani za zmysluplné v tomto smere iniciatívne vykonávať dokazovanie, pretože dôveryhodnosť výpovedí by bolo možné oprávnené spochybňovať vzťahom svedkov k otcovi dieťaťa. Za všetky dôvodné pochybnosti o pravdivosti tvrdení otca na

pojednávani súd vyberá tú, ktorá vyplýva z jeho tvrdení, že domácnosť platí a seba živí, ba živí vlastných rodičov, ktorí nepracujú, dlhodobo, cca dva roky z pôžičky od sestry cca 2 000,- eur, ktorú jej pritom ešte aj spláca. Sám nebol zamestnaný dlhšie ako niečo vyše mesiaca až do zamestnania v spoločnostiach, ktorej jednej je zakladateľom a v druhej zamestnaný za cca 250,- eur mesačne, pričom ani sám na priamu otázku nevedel uviesť jeho príjem za mesiace jún a júl 2020. Otec dieťaťa v podstate so všetkou vážnosťou uviedol súdu, že živí seba, živí svojich rodičov, hradí náklady na trojčlennú domácnosť (otec dieťaťa a jeho rodičia), podľa možností spláca pôžičku sestre, no nemá iný príjem ako 250,- eur mesačne a ako uviedol aj cca 145,- eur ako zamestnávateľ seba samého, t. j. seba platí zo svojho. Výdavky dlhodobo uhrádza z pôžičky od svojej sestry z roku 2018, nie je však inak zadlžený v podobe spotrebných či hypotekárnych úverov. Náklady na podnikanie si sčasti hradil sám, sčasti opäť z nepreukázanej pôžičky od Ing. I., ktorý mu prispel aj na základné imanie spoločnosti, pretože vklad bol povinný zložiť. Pokiaľ by bolo pravdou, čo otec dieťaťa súdu uviedol, jeho mesačné výdavky by sa pri najväčšej skromnosti sotva zmestili do 1000,- eur (odvody, náklady na svoju výživu a výživu rodičov, bývanie, energie, telekomunikačné služby, splácanie pôžičky sestre, atď.), pričom spomínaná pôžička od sestry by sa minula ešte v roku, keď bola údajne poskytnutá. Súd odkázaný na formálne preukázaný minimálny príjem otca dieťaťa, no zároveň na ním tvrdené nedôveryhodné informácie, z ktorých vyplýva obrovský nepomer medzi príjmom a tvrdenými výdavkami, vychádzal z ocenenia schopností a možností otca dieťaťa dosiahnuť príjem a ocenenia jeho životnej úrovne, ktorú evidentne dlhodobo dosahovať vie. Otec dieťaťa sťaženie schopnosti zamestnať sa z dôvodu zlého zdravotného stavu nepreukázal nijako inak, ako jeho tvrdením. Aj tie nedávajú logickú odpoveď na otázku, ako je možné na jednej strane byť zdravotne znevýhodnený sa riadne zamestnať, no na druhej byť schopný zároveň založiť obchodnú spoločnosť, očakávať podnikateľský úspech a teda aktívne podnikáť, byť v nej a ďalšej obchodnej spoločnosti zamestnaný, zúčastniť sa na zahraničných pracovných cestách, teda pracovať a zároveň spoločnosť manažovať. Podľa výpovede otca dieťaťa sa tento javí byť odhodlaný a schopný úspešne podnikáť, inak by nemal jeho podnikateľský zámer žiaden zmysel. Rovnako súd vychádza z toho, a otec dieťaťa sám tvrdí, že je schopný na svojich pleciach uniesť bremeno vlastnej výživy, výživy rodičov, hradenia nákladov na bývanie svoje aj im a to dlhodobo, a to všetko bez formálneho zadlženia sa, bez toho, aby niekto od neho prípadné pôžičky vymáhal. Bolo preukázané, že príležitostne užíva luxusné motorové vozidlo, hoci tvrdí, že nie na vlastné účely. Súdu sa javia byť viac pravdivé tvrdenia matky dieťaťa o tom, že vozidlá otec dieťaťa využíva pre seba (čo bezpochyby zvyšuje životný štandard otca dieťaťa), akože robí dobročinnosť pre sestru, ktorá počas materskej dovolenky a poberaní rodičovského príspevku má príležitostne záujem na vypožičiavaní si a užívaní luxusného motorového vozidla štandardne zn. Mercedes. Otec dieťaťa je vysokoškolsky vzdelaný a ako sám uviedol, má záujem o prácu zodpovedajúcu jeho vzdelaniu - administratíva, podnikanie. Prednosť pred zamestnaním aspoň za štandardný príjem dáva podnikateľskému projektu, pričom ako sám uviedol, jeho spoločnosť nevykonáva zatiaľ žiadnu činnosť, z ktorej by dosahovala príjem, pritom je založená v marci 2020. Pokiaľ by mal súd vychádzať z preukázateľného príjmu, tak by vychádzal z toho, že žije z 250,- eur mesačne, čo pri predpokladaných výdavkoch na zabezpečenie toho, čo tvrdí, je absurdné konštatovanie. Nebolo však ani preukázané, že by dosahoval príjem nadštandardný, že by jeho životný štandard bol vyšší ako priemerný - nad túto úroveň je v súčasnosti nepreskúmateľný, pretože sa nedajú oceniť výhody, ktoré užíva inak ako hrubým odhadom (poukazujúc napríklad na príležitostné užívanie motorového vozidla, ktoré ale nevlastní). Ani matka dieťaťa netvrdila, že by žil nadštandardne, že by spolu absolvovali zahraničné dovolenky, dostávala v čase ich vzťahu luxusné dary a pod. Pokiaľ súd bude vychádzať z fikcie, že je schopný dosiahnuť príjem len na priemernej úrovni v slovenskom hospodárstve, tak pre rok 2019 (súd vychádza z tohto roka, jednak preto, že v tomto roku mu vznikla vyživovacia povinnosť aj preto, lebo nie je známy ešte vplyv pandémie na priemernú mzdu v národnom hospodárstve na rok 2020) to bola priemerná nominálna mzda 1 092,- eur (priemerná čistá mzda s jednou vyživovacou povinnosťou je tak 850,52 eur). Súdom určené výživné 150,- eur je 17,63 % takto určenej predpokladanej mzdy pre otca dieťaťa dosiahnuteľnej čistej mzdy. Takýto podiel je primeraný veku dieťaťa a oprávneným nákladom na jeho výživu. Aj matka má vyživovaciu povinnosť k dieťaťu, jej príjem je cca 1 000,- eur mesačne (ak súd neberie do úvahy rodičovský príspevok a doplatok poukazovaný opatrovateľke), býva u rodičov, v podstate jej náklady na bývanie a časť nákladov na stravu je pokrytá sumou 100,- eur mesačne. Súd je toho názoru, že podiel matky na výžive dieťaťa, súdom určené výživné jeho otcovi a rodinné prídavky by mali pokryť potreby dieťaťa, pričom pokiaľ matkou vyčíslené výdavky sú vyššie, je priestor na ich racionalizáciu. Je zrejme, že aj výživové doplnky majú svoje ekonomickejšie generiká, pričom pokiaľ je nutnosť ich užívania ordinovaná lekárom, tak sa predpokladá, že aspoň časť je hradená zo zdravotného poistenia. Otec si vyživovaciu povinnosť neplnil ani z časti a vzhľadom k výške zročného výživného 2 025,- eur nie je predpoklad, že otec bude schopný uhradiť ho naraz, a preto súd určil jeho

splatnosť v splátkach, avšak pod stratou výhody splátok, pokiaľ by neboli riadne a včas zaplatené. Výška zročného výživného je súčinom sumy 150,- eur a počtom mesiacov za uvedené obdobie s pripočítaním dní neúplného mesiaca september 2019. Otec dieťaťa uhradil preddavok na znalecké dokazovanie vo výške 220,- eur, ktorý bol poukázaný znalkyni, ktorá si však uplatnila znalečné vo výške 431,36 eur. Súd tak priznal na základe uznesenia č. k. 2Pc/26/2019 - 127 z 05.05.2020 znalkyni Mgr. Zuzane Holešovej znalečné ešte v sume rozdielu, teda 211,36 eur. Keďže znalečné v tejto výške nebolo kryté preddavkami, bolo uhradené zo štátnych prostriedkov a tak štátu vznikli trovy konania vo výške 211,36 eur. Otec dieťaťa zavinil vznik trov konania štátu, pretože znalecké dokazovanie, v dôsledku ktorého vznikli, bolo nutné pre určenie otcovstva, ktoré rozporoval. Ako vyplynulo z dokazovania neúspešne. Takto zavinil ich vznik a je povinný ich štátu zaplatiť.

2. Proti výroku III. o určení výživného na maloletého T. a výroku IV. o zročnom výživnom rozsudku súdu prvej inštancie podala v zákonnej lehote odvolanie matka maloletého, a to z dôvodov uvedených v § 365 ods. 1 písm. e), f) a h). V podanom odvolaní uviedla, že starostlivosť o dieťa zabezpečovala od jeho narodenia sama a otec sa o dieťa nezaujímal a žiadnym spôsobom naň neprispel. Od narodenia maloletého do februára 2020 poberala matka príspevok v materstve v sume cca 600,- eur mesačne. Uvedený príjem však nepokryval jej výdavky ani nevyhnutné potreby maloletého a v marci 2020 bola nútená nastúpiť do práce a pre maloletého zabezpečiť opatrovateľku, ktorej poukazuje celý príspevok zamestnanej matky dieťaťa do troch rokov veku a ešte jej dopláca 30,- eur. Otec dieťaťa nepredložil súdu žiadne dôkazy o svojej finančnej situácii, príjmoch, výdavkoch a majetkových pomeroch. Otec maloletého od ukončenia vysokej školy (cca od 24 rokov veku) počas 6 rokov odpracoval spolu cca 90 dní zrejme u štyroch zamestnávateľov. Otec žiadnym spôsobom nepreukázal snahu hľadať si prácu v ním vyštudovanom odbore marketing a bankovníctvo, a to ani len tým, aby sa zaregistroval na úrade práce ako uchádzač o zamestnanie. Od 16.03.2020 je otec dieťaťa evidovaný ako zamestnanec Slovenského ústavu výstavby a rozvoja bývania, s.r.o., pričom na pojednávaní sa nevedel vyjadriť ani o dĺžke svojho pracovného času, ani o predmete podnikania spoločnosti, ktorej je jediným spoločníkom a konateľom a tiež ani o svojej pracovnej náplni. Nevedel sa ani vyjadriť v akej výške mu bola vyplatená mzda, ani ako zamestnávateľ vykonáva odvody. Je viac ako zrejmé, že ide o fiktívny príjem. Potvrdenie o príjme od zamestnávateľa nepredložil. Jediným vykonaným dokazovaním súdu v tejto časti konania bol výsluch otca a oboznámenie sa s výpisom z obchodného registra a s výsledkami lustrácie na stránke Sociálnej poisťovne. Z uvedeného dôvodu je jedným z odvolacích dôvodov tohto odvolania aj odvolací dôvod v zmysle § 365 ods. 1 písm. e) CSP, kedy súd v zmysle vyšetrovacej zásady mimosporového súdneho konania nevykonal dôkazy potrebné k preukázaniu skutkového stavu čo do formy a výšky príjmu a výdavkov otca. Súd nevenoval pozornosť a nevyhodnotil dostatočne možnosti a schopnosti otca maloletého dosahovať príjem zodpovedajúci jeho veku, vzdelaniu a schopnostiam. Otec v priebehu konania nepreukázal z akého dôvodu nevyužíva svoje vysokoškolské vzdelanie a ani snahu pracovať. Skutočnosť, že otec nevyužíva a ani nemá snahu využívať svoje subjektívne vlastnosti na využívanie svojho vzdelania, prípadne jeho rozširovanie, nemôže byť na ťarchu dieťaťa, ktoré je odkázané na výživu svojich rodičov. Potencialitu príjmov je potrebné vykladať v zmysle právnej teórie aj súdnej praxe v tom zmysle, že pokiaľ otec dosiahol určité vzdelanie, mal by možnosť dosiahnutia určitého príjmu a pokiaľ bez objektívnych dôvodov svoje vzdelanie nevyužíva na zabezpečenie takého príjmu, nemožno na takúto skutočnosť prihliadnuť ako na okolnosť, ktorá mu báni plniť si vyživovaciu povinnosť k dieťaťu vo výške jeho nevyhnutných potrieb. Z výpovedí otca možno vyvodiť, že zabezpečuje výživu svojim rodičom. V tejto súvislosti matka uviedla, že súd nerešpektoval ustanovenie § 62 ods. 5 Zákona o rodine, podľa ktorého má výživné prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pokiaľ sa otec maloletého vo svojej málo dôveryhodnej výpovedi odvolával na svoju sestru čo do finančnej podpory vo forme pôžičky, je zrejmé, že sestra má podmienky na podporu svojich rodičov a tí nie sú odkázaní na podporu od otca maloletého, ktorý prezentuje svoj takmer nulový príjem. Konanie otca tiež možno považovať za konanie, ktorým na seba berie neprimerané majetkové riziko. Vedenie spoločnosti, ktorá od marca 2020 do augusta nedosiahla žiaden zisk, zrejme nie je perspektívnou cestou dosiahnutia primeraného príjmu. Otec nepreukázal žiadne budúce kontrakty alebo zdroj zisku tejto spoločnosti. Súd pri hodnotení vykonaného dokazovania nevyvodil správny právny názor, keď vychádzal ako z potenciálneho príjmu z priemerného príjmu v slovenskom hospodárstve pre rok 2019, a to čistého príjmu cca 850,- eur. Podľa matky maloletého bolo namieste aplikovať ustanovenie § 63 Zákona o rodine, v zmysle ktorého pokiaľ má rodič príjem z inej než závislej činnosti (takýto príjem otec nepreukázal), je povinný preukázať ich súdu a predložiť podklady na zhodnotenie svojich majetkových pomerov a umožniť súdu sprístupnením údajov zistenie skutočností potrebných na rozhodnutie. Ak si rodič nesplní túto povinnosť, predpokladá sa, že výška jeho priemerného mesačného príjmu predstavuje 20 násobok sumy životného minima.

Súd prvej inštancie sa nevenoval tomu, že otec je spoluvlastníkom rodinného domu, ktorý nevyhnutne potrebuje svoju údržbu a vznikajú naň pravidelné výdavky otca, ktoré nie sú nevyhnutné. Pri určovaní vyživovacej povinnosti je potrebné tiež prihliadnuť aj na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará, k čomu je potrebné uviesť, že otec maloletého od jeho narodenia ani nevidel, ani žiadnym spôsobom neprispel na jeho potreby. Konštatovanie súdu prvej inštancie, že príjmy a výdavky otca sú „neštandardné“ a z toho vyvedený záver, že „nebolo preukázané, že by dosahoval nadštandardný príjem a jeho príjem je nepreskúmateľný“, možno považovať za nedostatočne zistený skutkový stav, z ktorého súd vyvodil nesprávny právny záver, keď nevychádzal ani z potenciality príjmu vzhľadom na jeho vek, schopnosti, vzdelanie, ale z priemerného príjmu v slovenskom hospodárstve ani z ustanovenia § 63 Zákona o rodine. Otec nemá v mieste bydliska žiadne záväzky a nič mu nebráni, aby prijal pracovnú ponuku v inom regióne Slovenska alebo v zahraničí. Tieto situácie sú riešené v § 63 a § 75 Zákona o rodine. Otec maloletého neprodukoval žiadne dôkazy a podal len nelogickú, zmätočnú a nedôveryhodnú výpoveď. Bolo potom úlohou súdu prvej inštancie vykonať dôkazy na jasné vymedzenie skutkového stavu tak, aby bolo možné vyvodiť správny záver. Matka zdokladovala svoje príjmy, všetky výdavky na maloletého v sume 463,10 eur a nie je v nich ani jeden, ktorý nie je nevyhnutným. V uvedených pravidelných výdavkoch nie sú započítané jednorazové výdavky, ktoré matka uviedla, ale tiež sú vecami potrebnými na riadny rozvoj osobnosti dieťaťa a pre jeho bezpečnosť (napr. autosedačka). Matka má za to, že je v možnostiach a schopnostiach otca plniť si voči maloletému, s prihliadnutím na jeho životnú úroveň a na otcom tvrdené výdavky, pred ktorými má výživné pre maloleté dieťa prednosť, vyživovaciu povinnosť v sume 250,- eur. Zameškané výživné vyčíslené súdom prvej inštancie vo výške 2 025,- eur povolil súd otcovi splácať. Pokiaľ súd takto rozhodol, predpokladá, že v priebehu 9 mesiacov by mal otec matke maloletého platiť 350,- eur mesačne. Určenie splátok zročného výživného sa javí ako logické. Súd tak však vyhodnotil, že je v možnostiach a schopnostiach otca takto určenú vyživovaciu povinnosť spolu so zročným výživným plniť. Z uvedeného je potom možné vyvodiť záver, že výška vyživovacej povinnosti otca voči maloletému v sume 250,- eur, ktoré navrhovala matka, je tiež v možnostiach a schopnostiach otca. V prípade určenia výživného 250,- eur by zročné výživné ku dňu podania odvolania predstavovalo sumu 3 500,- eur. Na zaplatenie zročného výživného matka navrhla, aby odvolací súd zaviazal otca na jeho splatenie v 17 mesačných splátkach po 200,- eur a 18. splátku v sume 125,- eur s tým, že nezaplatením čo i len jednej splátky sa stane splatným celý dlh.

3. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal v zákonnej lehote odvolanie označený otec maloletého, a to voči všetkým jeho výrokom. V podanom odvolaní uviedol, že ohľadne určenia otcovstva doteraz zistený skutkový stav je nedostatočný. Je nutné vykonať test otcovstva aj bývalému priateľovi matky maloletého. Iba porovnaním testov otcovstva oboch (všetkých) mužov, ktorí sa s matkou maloletého v tom čase intímne stýkali, je možné objektívne zistiť osobu otca. Hodnotu výsledku testu je v tomto smere nutné označiť za nedostatočnú, aby bolo možné tvrdiť, že táto zhoda je najväčšia bez toho, aby boli vykonané testy otcovstva aj ďalším mužom a tieto následne porovnané. Je nutné vykonať dôkaz opaku, a to so 100 % - nou istotou najskôr vylúčiť otcovstvo do úvahy pripadajúcich ďalších mužov, ktorí v danom čase mali s matkou maloletého pohlavný styk. Podľa označeného otca sa matka maloletého v rozhodnom čase intímne stýkala ešte s jedným ďalším mužom a súd prvej inštancie dostatočne nevysvetlil, prečo nevykonala testy otcovstva aj minimálne bývalému priateľovi matky maloletého. Opierať určenie otcovstva o jeden test na osobe označeného otca je nedostatočné, napadnutý rozsudok v tomto smere trpí nedostatkom odôvodnenia, čo ho činí neudržateľným a nepreskúmateľným. Označený otec tiež považuje za nutné vykonať kontrolné znalecké dokazovanie na určenie otcovstva voči jeho osobe a je nutné zisťovať od matky, čo ju viedlo k tomu, aby podala návrh práve voči jeho osobe napriek skutočnosti, že sa v tom čase intímne stretávala ešte s jedným ďalším mužom. Napadnutý rozsudok je nutné označiť za predčasný, bez náležitého zistenia skutkového stavu, navyše napĺňajúci znaky svojvôle a arbitrárnosti. Uvedený nedostatok je umocnený v ďalších výrokoch upravujúcich rodičovské práva a povinnosti k maloletému T.. Nemožno predsa upraviť rodičovské práva a povinnosti voči osobe označeného otca, ak je daná dôvodná pochybnosť o otcovi maloletého, čo priamo vylučuje aplikáciu právnej domnienky otcovstva v zmysle Zákona o rodine. Podľa označeného otca maloletého je nutné vysloviť závažnú pochybnosť o tom, či je matka schopná osobne zabezpečiť riadnu výchovu dieťaťa, keď sa vrátila do pracovného procesu a dieťa odkladá iným príbuzným. Napriek možnej dĺžke rodičovskej dovolenky je návrat matky do pracovného procesu neštandardný postup a nevedno z akého dôvodu tak urobila. Súd prvej inštancie sa v rozsudku tejto skutočnosti nijako nevenoval. Domnelý otec tiež poukázal na povinnosť súdu ex offio skúmať pomery, do akých maloleté dieťa zveruje. Je nutné vytknúť súdu prvej inštancie nedostatočnú revíziu činnosť pomerov, do akých zveril dieťa, keď matka maloletého odkladá tretej osobe počas celej pracovnej doby, nevyklučujúc ani služby počas noci, pričom táto osoba

zrejme ani nedisponuje vzdelaním na výchovu tak malých detí. V rámci odbornej starostlivosti, ktorú je nutné v takomto prípade vynaložiť v najväčšej možnej miere, je napádané rozhodnutie opätovne nutné označiť za predčasné a neudržateľné. Styk s maloletým dieťaťom, ako bol súdom určený (neupravený), je nutné vzhľadom na konanie matky maloletého po vynesení rozsudku, označiť za nešťastný s nutnou potrebou jeho úpravy. Matka sa bezprostredne po vynesení rozhodnutia vyjadrila, že nemá záujem, aby sa domnelý otec stýkal s maloletým s odporúčaním, aby sa ju ani nepokúšal v tejto súvislosti kontaktovať (matka má jeho číslo blokované a nedokáže sa jej dovolať). Tiež je nutné namietat' súdom určenú výšku výživného. Súd na základe ničím nepodložených hypotéz počíta s vyšším príjmom otca, ako je tomu v skutočnosti. Označený otec je zamestnaný na dva čiastočné pracovné úväzky a úvahy súdy o tom, že by mal byť schopný dosiahnuť vyšší príjem, sú vytrhnuté z reality. V aktuálnej pandemickej situácii je veľmi zložitá si vôbec prácu udržať a aktuálne došlo k zmenšeniu pracovného úväzku označeného otca. Uvedená situácia prinútila domnelého otca pokúsiť sa o podnikanie v snahe o zlepšenie jeho príjmových možností, avšak aj tieto obchodné aktivity zažívajú v dnešných časoch výraznú recesiu a dopyty odberateľov sa prepádli na historické minimá. Reálny príjem označeného otca je vo výške, ako uviedol na pojednávaní. Iba vďaka spolupatričnosti členov jeho rodiny sú schopní, i keď s výraznými ťažkosťami, udržať si spoločne strechu nad hlavou a zabezpečiť základné životné potreby. Ak mal súd pochybnosti o príjmových pomeroch domnelého otca, mal v tomto smere vykonať dokazovanie výsluchom dotknutých osôb, ako jeho rodičov, sestry, prípadne iných osôb. Určená výška výživného nekopíruje odôvodnené potreby dieťaťa, ani schopnosti a možnosti a majetkové pomery domnelého otca. Okrem toho, že matka zrejme nadhodnocuje deklarované výdavky na maloleté dieťa, je takáto výška výživného pre domnelého otca likvidačná. Prvú platbu výživného, ku ktorému bol zaviazaný, musela za neho uhradiť jeho sestra. Zvyšuje sa tým jeho dlh voči príbuzným a bez ich pomoci nie je schopný uhradiť výživné a zároveň pokryť všetky svoje elementárne výdavky na to, aby neprišiel o strechu nad hlavou. Ak mu príbuzní nebudú schopní ďalej pomáhať, tak ho uvedené rozhodnutie stavia do trestnej roviny pre zanedbanie povinnej výživy. Takéto rozhodnutie je nutné považovať za nesytemové a nespravodlivé a nemôže byť účelom konania o určenie výživného snaha privodiť trestné stíhanie povinnej osobe tak, že bude určená výška vyživovacej povinnosti, ktorú povinná osoba nie je objektívne schopná uhradiť. Súd prvej inštancie nielenže nedostatočne zistil skutkový stav, ale aj nesprávne aplikoval príslušný právny predpis zjavne v neprospech otca ako povinnej osoby. Napádaný rozsudok tiež trpí zásadným nedostatkom odôvodnenia a naplňa znaky arbitrárnosti a svojvôle pri súčasnom prílišnom formalistickom prístupe súdu. Domnelý otec v tejto súvislosti poukázal na judikatúru ohľadne práva na spravodlivý proces v nadväznosti na povinnosť súdu riadne odôvodniť svoje rozhodnutie. Taktiež namietal aj výrok o povinnosti náhrady trov konania, keď je to matka, ktorá podala návrh na určenie otcovstva, znalecké dokazovanie bolo nariadené na základe objektívnej dôvodnej pochybnosti o otcovstve vzhľadom na to, že matka maloletého dieťaťa sa v rozhodnom čase intímne stýkala ešte s minimálne jedným mužom, čo matka nijako nerozporuje. Tieto skutočnosti určite nemožno pričítať na ťarchu osoby označeného otca. Rozhodnutie súdu o náhrade trov konania je nutné vnímať ako snahu o potrestanie osoby domnelého otca za to, že si dovolil vysloviť pochybnosť o otcovstve, ktorú je vzhľadom na uvedené nutné označiť za objektívnu a súd mal ex offa nariadiť znalecké dokazovanie testu otcovstva aj (minimálne) tomu ďalšiemu mužovi, aby bolo možné zákonným spôsobom nepochybniteľne uplatniť domnienku voči označenému otcovi. Okrem toho trový dôkaz, ktorý je v záujme maloletého dieťaťa, znášajú sporové strany rovným dielom. Označený otec uhradil predčavok na znalecké dokazovanie 220,- eur, čo činí zhruba polovicu znalečného, a preto je logické, aby druhú polovicu znášala matka, ktorá svojim správaním nepochybné zavinila vznik dôvodnej pochybnosti o otcovstve označeného otca. Z uvedených dôvodov označený otec navrhol rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušiť a vrátiť mu vec na opätovné prejednanie a rozhodnutie.

4. Označený otec sa k odvolaniu matky nevyjadril.

5. Matka sa k odvolaniu otca nevyjadrila.

6. Kolízny opatrovník navrhol odvolanie matky prešetriť a na základe toho rozhodnúť.

7. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací preskúmal vec podľa § 65 a § 66 CMP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné podľa § 387 ods. 1 CSP vo výrokoch I., II., V. a VI. ako vecne správny potvrdiť a podľa § 389 ods. 1 písm. b) a) CSP vo výrokoch III. a IV. zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

8. Podľa § 94 ods. 1, 2 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine v znení neskorších predpisov (ďalej len "zákon o rodine"), ak nedošlo k určeniu otcovstva súhlasným vyhlásením rodičov, môže dieťa, matka alebo muž, ktorý tvrdí, že je otcom, navrhnúť, aby otcovstvo určil súd. Za otca sa považuje muž, ktorý s matkou dieťaťa súložil v čase, od ktorého neprešlo do narodenia dieťaťa menej ako stoosemdesiat a viac ako tristo dní, ak jeho otcovstvo nevylučujú závažné okolnosti.

9. Podľa § 36 ods. 1 zákona o rodine rodičia maloletého dieťaťa, ktorí spolu nežijú, môžu sa kedykoľvek dohodnúť o úprave výkonu ich rodičovských práv a povinností. Ak sa nedohodnú, súd môže aj bez návrhu upraviť výkon ich rodičovských práv a povinností, najmä určí, ktorému z rodičov zverí maloleté dieťa do osobnej starostlivosti. Ustanovenia § 24, § 25 a 26 sa použijú primerane.

10. Podľa § 24 ods. 1 zákona o rodine v rozhodnutí, ktorým sa rozvádza manželstvo rodičov maloletého dieťaťa, súd upraví výkon ich rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu na čas po rozvode, najmä určí, komu maloleté dieťa zverí do osobnej starostlivosti, kto ho bude zastupovať a spravovať jeho majetok. Súčasne určí, ako má rodič, ktorému nebolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, prispievať na jeho výživu, alebo schváli dohodu rodičov o výške výživného.

11. Podľa § 24 ods. 4 zákona o rodine súd pri rozhodovaní o výkone rodičovských práv a povinností alebo pri schvaľovaní dohody rodičov rešpektuje právo maloletého dieťaťa na zachovanie jeho vzťahu k obidvom rodičom a vždy prihliadne na záujem maloletého dieťaťa, najmä na jeho citové väzby, vývinové potreby, stabilitu budúceho výchovného prostredia a ku schopnosti rodiča dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom. Súd dbá, aby bolo rešpektované právo dieťaťa na výchovu a starostlivosť zo strany obidvoch rodičov a aby bolo rešpektované právo dieťaťa na udržovanie pravidelného, rovnocenného a rovnoprávneho osobného styku s obidvomi rodičmi.

12. Podľa § 25 ods. 1 zákona o rodine rodičia sa môžu dohodnúť o úprave styku s maloletým dieťaťom pred vyhlásením rozhodnutia, ktorým sa rozvádza manželstvo; dohoda o styku rodičov s maloletým dieťaťom sa stane súčasťou rozhodnutia o rozvode.

13. Podľa § 25 ods. 2 zákona o rodine ak sa rodičia nedohodnú o úprave styku s maloletým dieťaťom podľa odseku 1, súd upraví styk rodičov s maloletým dieťaťom v rozhodnutí o rozvode; to neplatí, ak rodičia úpravu styku žiadajú neupraviť.

14. Podľa § 62 ods. 1, 2, 3, 4, 5,6 zákona o rodine plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené neploleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona. Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť. Ak je maloleté dieťa zverené do striedavej osobnej starostlivosti rodičov, súd pri určení výživného prihliadne na dĺžku striedavej osobnej starostlivosti každého rodiča alebo súd môže rozhodnúť aj tak, že počas trvania striedavej osobnej starostlivosti rodičov výživné neurčuje.

15. Podľa § 65 ods. 1, 2 zákona o rodine ak rodičia maloletého dieťaťa spolu nežijú, súd upraví rozsah ich vyživovacej povinnosti alebo schváli ich dohodu o výške výživného. Súd postupuje rovnako aj v prípade, ak rodičia spolu žijú, ale jeden z nich svoju vyživovaciu povinnosť voči maloletému dieťaťu dobrovoľne neplní.

16. Podľa § 75 ods. 1 zákona o rodine pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

17. Odvolací súd preskúmaním veci dospel k záveru, že pokiaľ ide o odvolaními otca napadnuté výroky I., II., V. a VI., tak súd prvej inštancie vo vzťahu k nim vzal do úvahy všetky skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov účastníkov vyplynuli, neopomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo vyšli počas konania najavo a výsledok hodnotenia dôkazov zodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 191 CSP. Pri rozhodovaní o určení otcovstva a o úprave výkonu rodičovských práv a povinností súd prvej inštancie použil správny právny predpis, správne ho vyložil a na daný skutkový stav ho aj správne aplikoval. Odvolací súd sa preto stotožňuje so skutkovými i právnymi závermi súdu prvej inštancie a z tohto dôvodu si odvolací súd aj osvojil dôvody napadnutého rozsudku vo vzťahu k výrokom I., II., V. a VI. a v celom rozsahu na ne poukazuje v zmysle § 387 ods. 2 CSP a k odvolacím námietkam označeného otca dodáva nasledovné.

18. Súd prvej inštancie založil svoje rozhodnutie o určení otcovstva a o úprave výkonu rodičovských práv a povinností na tom právnom závere, že označený otec od počiatku ani nepopieral, že by mal s matkou dieťaťa nechránený pohlavný styk v rozhodnom období a zo znaleckého dokazovania bez pochybností vyplynulo, že je otcom dieťaťa. Maloleté dieťa je od narodenia v starostlivosti matky, otec s takýmto modelom starostlivosti súhlasil a o dieťa sa v podstate nezaujímal, ani naň neprispel a otcovstvo popieral až do výsledkov znaleckého dokazovania. Zverenie dieťaťa do osobnej starostlivosti matke je v záujme dieťaťa a odzrkadľuje aj reálny stav. Pokiaľ ide o úpravu styku otca s dieťaťom tu súd prvej inštancie tiež akceptoval zhodu rodičov v tom, že styk upravovať netreba a nik konkrétnu úpravu nenavrhol. Zastupovanie dieťaťa a spravovanie jeho majetku je nedotknuté a nie je dôvod otca zatiaľ obmedzovať v tomto práve vo vzťahu k dieťaťu.

19. Odvolacie námietky označeného otca k výroku o určení otcovstva vyhodnotil odvolací súd za zjavne neopodstatnené. K určení otcovstva k maloletému T. súhlasným vyhlásením rodičov nedošlo, a preto mala jeho matka právo navrhnúť, aby otcovstvo určil súd. Za otca sa považuje muž, ktorý s matkou dieťaťa súložil v čase, od ktorého neprešlo do narodenia dieťaťa menej ako stoosemdesiat a viac ako tristo dní (rozhodné obdobie), ak jeho otcovstvo nevyklučujú závažné okolnosti. Táto domnienka otcovstva svedčala otcovstvu označeného T. C., ktorý s matkou dieťaťa súložil v rozhodnom období pre splodenie maloletého T., čo medzi účastníkmi nebolo sporné. Zo znaleckého dokazovania založeného na analýze DNA biologických vzoriek matky, maloletého dieťaťa a označeného otca vyplynul záver, že pravdepodobnosť označeného otca je 99,999999404 %, čím možno považovať jeho otcovstvo k maloletému za prakticky dokázané. Uvedená pravdepodobnosť je tak vysoká, že sa blíži k istote a súd prvej inštancie tak dospel k správne záveru, že označený T. C. je otcom maloletého T.. Vzhľadom na mieru pravdepodobnosti otcovstva označeného otca a súčasné poznatky vedy v odbore genetiky, v odvetví analýzy DNA považuje odvolací súd skutkový stav zistený súdom prvej inštancie za dostatočný a otcovstvo označeného otca za dokázané nad akúkoľvek rozumnú pochybnosť bez potreby vykonávať v tomto smere akékoľvek ďalšie dokazovanie a už vôbec nie vykonávať znalecké dokazovanie na určenie prípadne vylúčenie otcovstva iného muža, keď pravdepodobnosť, že by sa vôbec našiel iný muž s rovnakým genetickým profilom je 1 : 167 713 420. Záver znaleckého dokazovania v spojení s tým, že označenému otcovi svedčí domnienka otcovstva jednoznačne svedčí aj v prospech tvrdenia matky, že v rozhodnom období nesúložila s iným mužom než označeným otcom. Hodnota výsledku analýzy DNA je v spojení s uvedenou domnienkou otcovstva a výpoveďou matky dostatočným dôkazom o otcovstve označeného otca a nie je potrebné vykonávať ďalšiu analýzu DNA, ani kontrolné znalecké dokazovanie, keď samotné znalecké dokazovanie označený otec (ďalej už len „otec“) v konaní pred súdom prvej inštancie nespochybnil a v odvolaní toto spolu s výpoveďou matky spochybňuje výlučne svojimi ničím nepodloženými, odborne nezdôvodnenými úvahami bez reálneho základu.

20. Otec v odvolaní namietal správnosť výrokov napadnutého rozsudku o úprave výkonu rodičovských práv a povinností (výroky II. a V.). Aj v tejto časti vyhodnotil odvolací súd odvolanie otca za nedôvodné. Tým, že jeho otcovstvo bolo dokázané, bolo povinnosťou súdu v zmysle § 110 CMP upraviť rodičovské práva a povinnosti otca a matky voči maloletému. Otec maloletého vyslovil závažnú pochybnosť o tom, či je matka schopná osobne zabezpečiť riadnu výchovu dieťaťa, keď sa vrátila do pracovného procesu a dieťa odkladá iným príbuzným. Táto pochybnosť otca je však založená len na jeho ničím nepodloženej úvahe a nemá reálny základ. V prvom rade otec na pojednávaní súhlasil so zverením maloletého do osobnej starostlivosti matky a v druhom rade z vykonaného dokazovania vyplynulo, že matka maloletého sa o maloletého osobne starala od jeho narodenia, bola s ním na materskej dovolenke, a to po dobu približne 9 mesiacov. Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Partizánske vykonal šetrenie pomerov v rodine matky maloletého v čase, keď mal maloletý štyri mesiace a zistil, že matka s ním bola doma, dieťa bolo pokojné a v domácnosti matky malo vytvorené podmienky pre svoj rozvoj, rast

a boli napĺňané jeho potreby. Správa o šetrení pomerov bola súdom prvej inštancie na pojednávaní oboznámená a rozhodnutie súdu prvej inštancie o zverení dieťaťa do osobnej starostlivosti matky je podložené dostatočnými skutkovými zisteniami, a to aj dokladmi o nákupe potrieb maloletého, ktoré tiež svedčia v prospech riadnej starostlivosti matky o dieťaťa, na rozdiel od postoja otca, ktorý svoje otcovstvo zapieral, o dieťaťa a jeho potreby neprejavoval žiaden záujem a vyslovuje pochybnosti bez toho, aby mal k tomu akýkoľvek relevantný poklad. Návrat matky do pracovného procesu v čase, keď mal maloletý približne osem mesiacov, nie je žiadnym neštandardným postupom a otec pri svojich tvrdeniach o tom, že nevie, z akého dôvodu tak urobila, zjavne prehliada výsledky vykonaného dokazovania, z ktorých vyplýva, že tak urobila z ekonomických dôvodov, keď potrebovala dosahovať vyšší príjem, než iba rodičovské dávky, z ktorých nemohla pokryť odôvodnené potreby dieťaťa a tiež aj svoje potreby, keď v tom čase otec na dieťa vôbec neprispieval. Uvedené zhodnotil aj súd prvej inštancie v napadnutom rozsudku. Pokiaľ matka maloletého využíva pri starostlivosti o maloletého vo svojom pracovnom čase pomoc svojich rodičov, resp. opatrovníčky, ktorou je jej príbuzná, tak k tomuto odvolací súd uvádza, že väčšina rodičov zabezpečuje starostlivosť o svoje deti rôzneho veku prostredníctvom svojich príbuzných, jaslí, materských škôl, opatrovania a podobne. Nejde o nič neobvyklé, neštandardné a len samotná táto okolnosť nemôže spochybniť, že o dieťa je riadne postarané, prípadne, že je potrebné skúmať schopnosti, vzdelanie a predpoklady osoby opatrovateľa, a to len na základe riadne skutkovo nezdôvodnenej námietky účastníka, ktorá je len ničím nepodloženou úvahou, použitou až v odvolacom konaní, pričom takúto starostlivosť v konaní pred súdom prvej inštancie nenamietal a zjavne je nedôvodná aj vo svetle ostatných dôkazov, z ktorých vyplýva, že matka sa o dieťa riadne stará, zabezpečuje mu bývanie, ošatenie, kozmetiku, drahšiu výživu na podporu imunity a zrejme by tak dieťa nezverila osobe, vo vzťahu ktorej by nemala dôveru, že sa v čase, keď je v práci, riadne postará o jej dieťa, o ktoré sa jeho otec doposiaľ nezaujímal. Rozhodnutie súdu prvej inštancie o zverení dieťaťa do osobnej starostlivosti matky je vecne správne, založené na výsledkoch vykonaného dokazovania a keďže dieťa je od narodenia so svojou matkou a otca nepozná, je takéto rozhodnutie na prospech maloletého dieťaťa, ktoré má v domácnosti matky vytvorené podmienky pre svoj zdravý vývin. Časť výroku II. o zastupovaní maloletého a o spravovaní jeho majetku nebola v odvolaní otca namietaná.

21. Otec dieťaťa v odvolaní tiež namietal aj výrok V. napadnutého rozsudku, ktorým súd prvej inštancie styk otca s maloletým dieťaťom neupravil. Otec maloletého uviedol, že matka sa bezprostredne po vyhlásení rozsudku vyjadrila, že nemá záujem, aby sa otec s maloletým s odporúčaním, aby sa ju ani nepokúšal v tejto súvislosti kontaktovať (matka má jeho číslo blokované a nedokáže sa jej dovolať). Uviedol, že styk je nutné upraviť. Otec dieťaťa však žiadnym spôsobom nekonkretizoval, ako má byť jeho styk s maloletým upravený, takýto návrh neuviedol ani v konaní pred súdom prvej inštancie a sám s takýmto rozhodnutím ohľadne úpravy jeho styku s dieťaťom súhlasil. Matka maloletého sa vyjadrila, že mu v styku s dieťaťom brániť nebude. Za týchto okolností je tak výrok súdu prvej inštancie o úprave styku otca s maloletým vecne správny, keď súd rešpektoval vôľu rodičov prezentovanú na pojednávaní a ponechal styk otca s maloletým neupravený. Pokiaľ by v budúcnosti matka v styku otca s maloletým bránila, má právo žiadať jeho úpravu rozhodnutím súdu.

22. Otec v odvolaní napadol aj výrok rozsudku o jeho povinnosti nahradiť trovy konania štátu. Uviedol, že tento výrok je nutné vnímať ako snahu o potrestanie osoby otca za to, že si dovolil vysloviť pochybnosť o otcovstve, ktorú je vzhľadom na uvedené nutné označiť za objektívnu a súd mal ex offo nariadiť znalecké dokazovanie testu otcovstva aj (minimálne) tomu ďalšiemu mužovi, aby bolo možné zákonným spôsobom nespochybniteľne uplatniť domnienku voči označenému otcovi. Okrem toho trovy dôkazu, ktorý je v záujme maloletého dieťaťa, znášajú sporové strany rovným dielom. Označený otec uhradil preddavok na znalecké dokazovanie 220,- eur, čo činí zhruba polovicu znalečného, a preto je logické, aby druhú polovicu znášala matka, ktorá svojim správaním nepochybne zavinila vznik dôvodnej pochybnosti o otcovstve označeného otca. Aj v tejto časti je odvolanie otca nedôvodné a súd prvej inštancie správne rozhodol, keď otca zaviazal na náhradu trov štátu, ktoré štát vynaložil na znalecké dokazovanie, keďže toto bolo nariadené výlučne zavinením otca, ktorý otcovstvo k maloletému od začiatku spochybňoval a znaleckým dokazovaním bolo preukázané, že nedôvodne. Matka maloletého ho od začiatku označovala za otca, vylúčila, že by otcom maloletého mohol byť iný muž a tak jej nemožno pričítať zavinenie týchto trov ani len z časti. V záujme maloletého bolo určenie otcovstva, avšak toto nebolo určené súhlasným vyhlásením rodičov pre postoj otca a iba v dôsledku jeho postoja bolo znalecké dokazovanie nariadené a pokiaľ potvrdilo, že je otcom, tak jediným logickým záverom je, že musí znášať trovy znaleckého dokazovania v celom rozsahu, a to bez ohľadu na to, či bolo nariadené na návrh alebo ex offo, pretože nebyť toho, že otec svoje otcovstvo voči maloletému namietal a spochybňoval, súd by

nemusel znalecké dokazovanie nariaďovať. U otca maloletého podmienky na oslobodenie od platenia súdnych poplatkov zistené a preukázané neboli.

23. S konaním o určenie otcovstva je spojené aj konanie o výžive maloletého a súd prvej inštancie výrokom III. napadnutého rozsudku zaviazal prispievať na výživu maloletého sumou 150,- eur mesačne. Správnosť výroku o určení výživného napadli odvolaním obaja rodičia. Súd prvej inštancie založil svoje rozhodnutie o určení výživného zo strany otca na maloletého na tom právnom názore, že otec je objektívne schopný dosiahnuť príjem zodpovedajúci priemernej mzde v hospodárstve (1 092,- eur v roku 2019 v hrubom, cca 850,- eur v čistom) a na základe toho určil výživné z dôvodu, že otcom deklarované výdavky zjavne prevyšujú jeho formálne preukázaný príjem, a preto súd vychádzal z ocenenia schopností a možností otca dieťaťa dosiahnuť príjem, a z ocenenia jeho životnej úrovne, ktorú evidentne dlhodobo dosahovať vie. Odvolací súd považuje tento právny názor súdu prvej inštancie za predčasný, nakoľko súd prvej inštancie nedostatočne zistil skutočný stav veci. Zákon o rodine zakotvuje povinnosť rodičov prispievať na výživu detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov, pričom pri určení rozsahu ich vyživovacej povinnosti súd prihliada k odôvodneným potrebám oprávneného, ako aj k schopnostiam, možnostiam a majetkovým pomerom povinného a pri hodnotení týchto schopností, možností a majetkových pomerov povinného skúma, či sa povinný bez dôležitého dôvodu nevzdal výhodnejšieho zamestnania, zárobku, alebo majetkového prospechu, prípadne, či nevzal na seba neprimerané majetkové riziká. Súd v konaní o určenie výživného postupuje v súčinnosti s účastníkmi konania tak, aby zistil skutočný stav veci a je povinný na účely zistenia skutočného stavu veci vykonať všetky potrebné dôkazy, aj keď ich účastníci konania nenavrhl. Po preskúmaní danej veci mal odvolací súd za to, že súdom prvej inštancie nedostatočne zistené zárobkové a majetkové pomery otca nie sú podkladom pre záver o určení výživného vo výške 150,- eur mesačne. Súd prvej inštancie nedostatočne zistil skutočný stav veci tak, ako mu to ukladá ust. § 35 a § 36 Civilného mimosporového poriadku, nakoľko ide o konanie, v ktorom je súd povinný vykonať ďalšie dôkazy potrebné na zistenie skutočného stavu veci, hoci ich účastníci nenavrhl. Odôvodnenie výroku o určení výživného je tiež nepreskúmateľné. V danej veci súd prvej inštancie určil výživné zo strany otca na maloletého T. vychádzajúc z potenciality jeho príjmu na úrovni priemernej mzdy v národnom hospodárstve, keď otcom deklarované výdavky zjavne presahujú jeho formálne preukázaný príjem zo závislej činnosti. Nedostatky v zistení skutočného stavu veci súdom prvej inštancie spočívali teda v tom, že v zmysle § 63 ods. 1 Zákona o rodine súd prvej inštancie nezistil dôsledne majetkové a zárobkové pomery otca. Z doposiaľ vykonaného dokazovania sa skutočne javí, že otcom deklarované príjmy nemôžu objektívne postačovať na ním deklarované výdavky na chod domácnosti, výživu jeho rodičov, splácanie pôžičky sestre, na samotnú výživu otca a úhradu jeho potrieb a aj na chod jeho spoločnosti, keďže ako tvrdil táto zatiaľ nevykázala žiadnu činnosť, pričom on sám má byť v nej zamestnaný a z vlastných prostriedkov si má vyplácať mzdu. Pokiaľ súd prvej inštancie vychádzal za tejto situácie z potenciálneho príjmu otca, tak z napadnutého rozsudku nie je zrejmé z akých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, keď ustálil, že práve príjem na úrovni priemernej mzdy v národnom hospodárstve Slovenskej republiky je tým, ktorý je otec maloletého schopný dosahovať, keď vo vzťahu k tomuto absentuje vykonanie dokazovania ohľadne možností a schopností otca takýto príjem dosahovať. Na základe týchto skutočností odvolací súd dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutej časti vo výroku o určení výživného na maloletého T. a vo výroku o zročnom výživnom je za daného nedostatočne zisteného skutočného stavu predčasné. Odvolací súd z uvedených dôvodov rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti výrokov o výživnom a zročnom výživnom podľa § 389 ods. 1 písm. b) a c) CSP zrušil a vec mu v týchto častiach vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 391 ods. 1 CSP). V ďalšom konaní súd prvej inštancie podrobne vypočuje otca ako účastníka konania k jeho osobným, majetkovým a zárobkovým pomerom. Pokiaľ otec maloletého vo svojom odvolaní tvrdil, že určené výživné nie je schopný platiť, pretože má príjem ako uviedol, tak odvolací súd k tomuto uvádza, že konkrétny príjem z jeho výpovede nevplyva, keď na pojednávaní nevedel uviesť ani len výšku svojej mzdy za posledné dva mesiace predchádzajúce pojednávaniu na súde prvej inštancie. Súd prvej inštancie predovšetkým výsluchom otca zistí, kde všade je aktuálne zamestnaný, aké sú jeho príjmy zo závislej činnosti, aká konkrétna je jeho pracovná náplň, aké sú jeho iné príjmy, najmä príjmy z podnikania, čím konkrétne sa zaoberá jeho spoločnosť, akú táto vyvíja činnosť, o aký sociálny podnik ide, aké má zmluvy, objednávky, výdavky, kde všade a na akých pozíciách otec maloletého od narodenia maloletého do dňa nového výsluchu resp. rozhodnutia súdu prvej inštancie pracoval, prečo skončil ten - ktorý pracovný pomer, aký príjem dosahoval, na akej konkrétnej pozícii pracoval, vyžiada si od neho, prípadne od dotknutých zamestnávateľov pracovné zmluvy, doklady o príjme, doklady a správy o dôvode skončenia toho - ktorého pracovného pomeru, výsluchom zistí

aké konkrétne výdavky a na čo má otec maloletého, aké má konkrétne záväzky, z akého dôvodu a kedy vznikli a ako sú aktuálne splácané. Súd prvej inštancie ďalej zistí (vyžiadaním si od relevantných subjektov potrebné potvrdenia, správy a pod.) aktuálne príjmy otca maloletého zo závislých činností, z podnikania jeho obchodnej spoločnosti, prípadne iné, zistí aké účty má v bankách a pohyby na týchto účtoch. Pre prípad určenia výživného z potenciálneho príjmu otca je potrebné zistiť dokladom o vzdelaní, aký je skutočný odbor, ktorý na vysokej škole vyštudoval a následne je potrebné zistiť aktuálnu ponuku na trhu práce v danom odbore, resp. s prihliadnutím na dosiahnuté vzdelanie otca maloletého. Nemožno vychádzať z priemernej mzdy ako z potenciálneho príjmu otca, pokiaľ súd prvej inštancie nezistil aké pracovné pozície a s kým príjmom zodpovedajú schopnostiam a možnostiam otca maloletého. Taktiež nemožno vychádzať z priemernej mzdy ako z potenciálneho príjmu otca, pokiaľ súd prvej inštancie skonštatuje, že tento je na úrovni cca 850,- eur v čistom, no na druhej strane uvádza, že výdavky otca by sa sotva zmestili do 1 000,- eur mesačne. Z doposiaľ vykonaného dokazovania (z lustrácií v evidencii Sociálnej poisťovne) sa tiež javí, že otec maloletého bol v období 09 - 10/2019 schopný dosiahnuť ako zamestnanec spoločnosti ATENA - PERSONAL CONSULTING s.r.o., IČO: 46 004 441, vyšší, ako priemerný príjem, keď v septembri 2019 bol jeho vymeriavací základ na úrovni 1 198,06 eur a za 11 dní mesiaca október 2019 na úrovni 500,19 eur, čo by mesačne mohlo byť až na úrovni cca 1 400,- eur. V prípade, že otec maloletého dôveryhodným spôsobom nepreukáže skutočnú výšku svojich príjmov, je súd prvej inštancie povinný zisťovať príjem, ktorý môže otec vzhľadom na svoje vzdelanie, schopnosti, možnosti a ponuky práce dosiahnuť a v prípade, že má príjem aj z inej, ako závislej činnosti a bude pri preukazovaní svojich príjmov z inej než závislej činnosti podliehajúcej dani z príjmu a objasňovaní svojich majetkových pomerov nečinný, odvolací súd je toho názoru, že prichádza do úvahy aj použitie ust. § 63 ods. 1 Zákona o rodine, podľa ktorého rodič, ktorý má príjmy z inej než závislej činnosti podliehajúcej dani z príjmu, je povinný ich preukázať súdu a predložiť podklady na zhodnotenie svojich majetkových pomerov a umožniť súdu sprístupnením údajov chránených podľa osobitného predpisu zistenie aj ďalších skutočností potrebných na rozhodnutie. Ak si rodič nesplní túto povinnosť, predpokladá sa, že výška jeho priemerného mesačného príjmu predstavuje 20-násobok sumy životného minima, z ktorej sumy súd vychádza pri určení výšky výživného. Vzhľadom na odstup času súd prvej inštancie tiež doplní dokazovanie opätovným výsluchom matky k jej osobným, majetkovým a zárobkovým pomerom, ako aj odôvodneným potrebám maloletého, pričom v tejto súvislosti je namieste zistiť, ktoré konkrétne výdavky potrieb dieťaťa aké obdobie pokrývajú a pokiaľ bude súd prvej inštancie toho názoru, že je priestor na ich racionalizáciu, tak uvedie ktorých konkrétne, ktoré výživové doplnky a ako konkrétne možno nahradiť, prípadne ktoré a z akej časti môžu byť hradené zo zdravotného poistenia, pretože aj v týchto záveroch je rozhodnutie súdu prvej inštancie nepreskúmateľné a nie je z neho zrejmé, ktoré konkrétne výdavky mal súd na mysli a z akých dôkazov vychádzal, keď dospel k záveru o možnej racionalizácii výdavkov a náhrade niektorých výživových doplnkov pre maloletého. Až po takomto zistení pomerov rodičov mal. dieťaťa opätovne vyhodnotí, v akej výške je v schopnostiach a možnostiach otca platiť výživné na maloletého T., majúci na zreteli, že výživné na maloleté dieťa má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Súd prvej inštancie ku dňu rozhodnutia zistí, v akej výške otec maloletého uhradil výživné a v nadväznosti na toto zistenie určenie ustáli aj výšku zročného výživného a v prípade dlhu na zročnom výživnom uloží otcovi maloletého povinnosť uhradiť ho v primeranej lehote s prihliadnutím na jeho pomery.

24. Vysloveným právnym názorom odvolacieho súdu je súd prvej inštancie viazaný (§ 392 ods. 2 CSP).

25. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).